

РЕШЕНИЕ

№ 1003

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10839** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. С. С., като пълномощник на Г. Х. Г. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 27.08.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 17^{-ти} състав по н.а.х. дело №21823/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, В ЧАСТТА в която е ПОТВЪРДЕНО Наказателно постановление (НП) №18-4332-016699/03.09.2018г. за наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.20, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Поддържа, че в административно-наказателното, а и в съдебното производство не е бил установен релевантният за спора факт каква точно е била скоростта с която се е движел управляваният от него автомобил, поради което и счита за необоснован извода на първостепенния съд, че скоростта е била несъобразена по смисъла на чл.20, ал.2 ЗДвП. Прави искане съдебното Решение по н.а.х. дело №21823/2018г. да бъде отменено, в обжалваната му част, и вместо него по същество на спора да бъде отменено изцяло и НП №18-4332-016699/03.09.2018г., издадено от началник група към Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция“.

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП) дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №18-4332-016699/03.09.2018г. на касатора Г. Х. Г. са наложени две административни наказания:

- „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл.179, ал.2, предл. 1^{во} ЗДвП и

- „глоба“ в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок 3 (три) месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП,

за това, че на 03.07.2018г. около 19.00 часа, в [населено място] по [улица]с посока към [улица]управлява лек автомобил марка „Фолксваген“ с държавен контролен номер (ДК №) СА0634ГТ, регистриран на Л. К., и на кръстовището с [улица], поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движението, реализира пътнотранспортно произшествие (ПТП) в спрелия пред него лек автомобил „Ауди“ с ДК [рег.номер на МПС] и водачът напуска мястото на ПТП без да изпълни задължението си като участник в него, с което виновно е нарушил разпоредбите на чл.20, ал.2 и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ ЗДвП.

С процесния съдебен акт НП №18-4332-016699/03.09.2018г. е ПОТВЪРДЕНО, в частта с която, на основание чл.179, ал.2, предл. 1^{во} ЗДвП на Г. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП и е ОТМЕНЕНО в останалата част, с която на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП на Г. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и последният е лишен от право да управлява МПС за срок 3 месеца.

В отменителната му част съдебният акт по н.а.х. дело №21823/2018г. не е обжалван и е влязъл в сила. Предмет на инстанционния контрол в настоящото производство е Решението на първостепенния съд в частта с която е потвърдил НП №18-4332-016699/03.09.2018г.

Решението е правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 17^{ти} с-в.

С разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗДвП водачите на пътни превозни средства са задължени при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие.

Съгласно приложимата норма на чл.179, ал.2 ЗДвП (редакцията ДВ,

бр.101/2017г.) който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал.1 причини ПТП, се наказва с глоба в размер 200 лева, ако деянието не представлява престъпление.

В процесния случай всички относими факти са били установени от административнонаказващия орган и кореспондират напълно със събраните писмени и гласни доказателства, включително Протокол №1691914/ 03.07.2018г., съставен от длъжностни лица от Отдел „Пътна полиция“, в който противно на твърденията на касатора са отразени настъпилите от ПТП щети, както със Скица към Протокола за ПТП, съставена на мястото на произшествието, която Г. не е подписал, тъй като е напуснал.

От анализа на разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗДвП следва извод, че законът изисква от водачите на пътни превозни средства да избират скоростта на движение в съответствие с конкретните условия на пътя и съобразно собствените си възможности, така, щото да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие, какъвто бесспорно е и настоящият случай.

Извън горното и за пълнота на мотивите следва да се отбележи и следното: Съгласно приложимата норма на чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушението. В хода на съдебното следствие касаторът не е посочил и не е ангажирал доказателства, които да оборват отразените в АУАН фактически констатации.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че в обжалваната му част, първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 27.08.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 17^{-ти} състав по н.а.х. дело №21823/2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.

